

A Eucaristía, crise e rexurdimento

Victorino Pérez Prieto

«—Que é un rito? —di o Principiño.

—É unha cousa demasiado esquecida, di o raposo. É o que fai que un día sexa diferente dos outros días» (Antoine de Saint-Exupéry, *O Principiño*).

«O rito é o acto polo que o ser humano colabora activamente co resto da creación no mantemento da súa vida e do cosmos...

O ser humano non pode vivir sen ritos; non pode prescindir do culto. E se unha boa parte dunha humanidade secularizada non se sente xa hoxe inspirada polos ritos tradicionais, isto non quita que busque desesperadamente novas formas, ou que non se entregue a ritos esóxenos máis ou menos exóticos... O ser humano ten necesidade de encarnacións concretas das súas intuicións sempiternas no tempo e no espazo. Arela asociar o seu corpo e o do seu próximo, aquí e agora, en comunión cunha realidade meirande...

Pero escribir sobre a celebración litúrxica sen deixar sentir os latexos do corazón e os sons da música, é pouco menos que incongruente» (Raimon Panikkar, *Obras completas*, T. IX, vol. I).

«Deus sen a carne non é nada» (Martín Lutero, *Homilías*, WWA, 25, 106).

1.- A crise actual da eucaristía

A crise actual da eucaristía é un feito innegable; e non da última década, senón de hai tempo. Como pasa con todas as crises, esta pode acabar deixando gravemente ferida a mesma celebración